

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/348/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214207346
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214207346.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti odporcovi: T. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. - L. D., K. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpený Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie 476,24 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 19. novembra 2014, č. k. 15C/194/2014-63, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania vedľajších účastníkov m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa) napadnutým uznesením zo dňa 19. 11. 2014, č. k. 15C/194/2014-63 konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 21,80 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. O trovách konania súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, t. j. Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA náhradu trov konania, trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v sume 82,48 eura do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 96 ods. 1, 2, 3, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V odôvodnení rozhodnutia poukázal súd na to, že navrhovateľ podal dňa 16. 04. 2014 na Okresný súd Komárno návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporcovi o zaplatenie 476,24 eura s príslušenstvom. Súd v priebehu konania uznesením č. k. 15C/194/2014-35 zo dňa 28. 08. 2014 pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 10. 2014. Dňa 11. 08. 2014 Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, predložilo súdu oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania podľa ustanovenia § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a to na podporu odporcu. Vedľajší účastník dňa 12. 11. 2014 vzniesol námietku premlčania, pretože navrhovateľom uplatnené právo bolo uplatnené až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Na základe uvedeného žiadal návrh zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 82,48 eura. Navrhovateľ na základe tejto skutočnosti dňa 19. 11. 2014 doručil súdu podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, a to späťvzatie návrhu v celom rozsahu v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žiadal konanie zastaviť a vrátiť časť kráteného zaplateného súdneho poplatku. Navrhovateľ si náhradu trov právneho zastúpenia neuplatnil. S poukazom na späťvzatie návrhu vo veci samej v celom rozsahu ešte pred začatím pojednávania súd konanie zastavil tak, ako uviedol v prvej výrokovej vete uznesenia. Za návrh bol kolkovými známkami zaplatený súdny poplatok vo výške 28,50 eura a vzhľadom

k uvedenému vzniklo navrhovateľovi právo na vrátenie poplatku v sume 21,80 eura (28,50 - 6,70), keďže súd konanie zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, pričom navrhovateľovi, ktorý zaviniel, že sa muselo konanie zastaviť, neuložil povinnosť na náhradu trov konania odporcu, keďže odporca nežiadal priznať žiadne trovy konania a ani mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v konaní úspešný, súd podľa § 142 ods. 1 OSP priznal náhradu trov konania v sume 82,48 eura, ktoré predstavovali trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb odmenu za dva úkony právnej služby po 33,20 eura (1x prevzatie a príprava zastúpenia, 1x podanie vyjadrenia na súd) a paušál za 2 úkony právnej služby po 8,04 eura, teda celkom vo výške 82,48 eura. Náhradu iných trov konania si právny zástupca vedľajšieho účastníka neuplatnil. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako uviedol vo výroku uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý dodal, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo, že súd prvého stupňa by posúdil uplatnený nárok v predmetnom konaní ako premlčaný. S rozhodnutím súdu prvého stupňa priznať vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 OSP nesúhlasil, pretože vedľajší účastník do konania vstúpil, a teda ja formulárové podanie podal až po zmene právnej úpravy, ku ktorej došlo k 01. 05. 2014, pričom na skutočnosti, na ktoré poukazoval vedľajší účastník bol povinný prihladiť súd ex offo. Konštatoval, že trovy právneho zastúpenia advokátom sú vždy trovami potrebnými na účelné. Zdôraznil, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka boli vynaložené neúčelne a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 MCdo 1/2014, sp. zn. 2SŽi/6/2014 a 2SŽi/10/2014, sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/465/2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/259/2011 a mnohé ďalšie. S poukazom na citácie z uvedených rozhodnutí mal navrhovateľ za preukázané, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka boli neúčelné. Poznamenal, že cieľom zákonodarcu nebolo vytvorenie legislatívneho priestoru pre subjekt, ktorého jediným úkonom v konaní bude udelenie generálneho plnomocenstva na zastupovanie advokátovi. Mal za to, že ak by vedľajší účastník chcel a mal v úmysle poskytovať ochranu spotrebiteľovi ako slabšej strane, nie je obvyklé, aby ihneď po oznámení svojho vstupu do konania poukázal na to, že ho v tomto konaní bude zastupovať advokát bez toho, aby zistili, v akom stave a akej náročnosti je ten ktorý prípad. Zdôraznil, že nespochybuje ústavné právo obsiahnuté v ust § 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, avšak toto právo na právne zastúpenie nie je právom na náhradu trov konania a v danom prípade s poukazom na uvedené argumenty nespĺňa ani svoju podstatu. Zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. právo na náhradu trov konania je viazané na účelnosť vynaložených trov. Ak má byť rozhodnutie súdu o náhrade trov konania logickým ukončením celého súdneho konania, tak súd musí dôkladne zvážiť všetky okolnosti prípadu a v odôvodnení rozhodnutie náležite vysvetliť.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník poznamenal, že elektronickým podaním zo dňa 12. 11. 2014, potom ako vstúpil do konania na strane žalovaného spotrebiteľa, podal vo veci na základe súdom doručených listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich kvalifikované a konkretizované vyjadrenie, ktorým vzniesol námietku premlčania voči nároku uplatnenému navrhovateľom. K oprávneniu vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania ako oprávnenej osoby poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/307/2012 zo dňa 12.02.2014, ktorý sa vo svojom odôvodnení odvoláva na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 25Cdo/539/2008 zo dňa 19. 02. 2009 a č. k. 21Cdo/2313/2004 zo dňa 07.07. 2005. Zdôraznil, že súd zastavil konanie na základe dispozičného úkonu navrhovateľa ešte pred prvým pojednávaním, teda sa navrhovateľa na § 5b z. č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 01. 05. 2014 je irelevantné, pretože súd vzhľadom na späťvzatie návrhu nepristúpil k preskúmvaniu nárokov navrhovateľa, a preto správne rozhodol súd aj o trovách konania, keď aplikoval § 146 ods. 2 OSP. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka poukázal na čl. 47 Ústavy SR a ust. § 93 ods. 4 OSP, v zmysle ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 OSP. V tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/219/2012 zo dňa 31. 07. 2013. Taktiež poukázal na ust. § 16 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Pokiaľ ide o právnu hodnotu vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, tak poukázal na to, že má vedomosť o prípadoch, kedy súdy neprihliadli na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo a svojimi rozhodnutiami zaviazali odporcov plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť, resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opieral o neprijateľné zmluvné podmienky, resp. premlčané

nároky zo spotrebiteľských zmlúv. Zdôraznil, že navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia už v žalobnom návrhu, a teda predpokladal, že vyčíslenú náhradu svojich trov považoval za odôvodnenú, a to aj vzhľadom k tomu, že tento návrh má formulárový charakter. Právny zástupca vedľajšieho účastníka však musel žalobný návrh podrobne preštudovať a posúdiť, či sa v danom prípade jedná o uplatnenie premlčaného nároku a následne podať vo veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré splnilo účel ochrany spotrebiteľa. podanie vedľajšieho účastníka nemá formulárový charakter, ale konkrétne a individuálne sa vyjadruje k žalobnému návrhu. Poukázal na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/15/2014 zo dňa 05. 06. 2014 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/109/2013 zo dňa 29. 05. 2013. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s právnou argumentáciou žiadal, aby súd v súlade s § 150 ods. 1 OSP nepriznal náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi. Záverom si vyčísлил trovy odvolacieho konania v celkovej výške 24,99 eura za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie vo veci (odvolanie voči trovám) v hodnote 1 hodnoty úkonu právnej služby vo výške 33,20 eura, pričom 1 predstavuje sumu 16,60 eura + 8,04 eura režijný paušál.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v časti výroku o priznaných trovách vedľajšiemu účastníkovi procesným postupom podľa § 212 ods. 1, 2 OSP a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť v tom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov celkom alebo z časti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Pokiaľ ide o výrok rozsudku týkajúci sa povinnosti navrhovateľa nahradit' vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 82,48 eura, odvolací súd napadnuté uznesenie v tejto časti zmenil v zmysle § 220 OSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov právneho zastúpenia.

V danom prípade odvolací súd na rozdiel od prvostupňového súdu zdieľa ten názor, že v prípade vedľajšieho účastníka na strane odporcu sú dané dôvody osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 OSP neumožňujúce tomuto účastníkovi priznať ním vyčíslenú a zároveň súdom prvého stupňa priznanú náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 82,48 eura, a to s prihliadnutím na obsah ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá OSP. Hlavnou a v podstate jedinou príčinou takéhoto postupu odvolacieho súdu je ten fakt, že uplatňované trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka (82,48 eura) postrádajú v sebe základný aspekt pre ich priznanie, ktorým je účelnosť takto vynaložených trov právneho zastúpenia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka si nemôže dôvodne uplatňovať odmenu za ním vyúčtovaný a zároveň súdom prvého stupňa priznaný úkon právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia), pretože v samotnom oznámení o vstupe vedľajšieho účastníka do konania jeho právny zástupca už automaticky účtuje odmenu za úkony právnej služby, pričom obratom žiada zaslať v elektronickej podobe návrh na začatie konania, ktorý zatiaľ vôbec nemal k dispozícii, avšak popritom už účtuje odmenu za úkon právnej služby, ktorým má byť príprava a prevzatie veci. Oznámenie o vstupe do konania, je formulované absolútne všeobecne bez uvedenia výšky predmetu konania, resp. aspoň jedného špecifického prvku odlišujúceho tento spotrebiteľský spor od iných. Vedľajší účastník v oznámení o vstupe do konania zo dňa 07. 08. 2014 okrem mena a priezviska odporcu neovládal žiadne iné identifikačné údaje (adresa, dátum narodenia). V tomto konaní je možné predpokladať, že vedľajší účastník vystupuje na strane odporcu bez jeho vedomia, t. z. že odporca nemal možnosť vyjadriť sa ani k tomu, či vôbec súhlasí so zastupovaním vedľajšieho účastníka advokátskou kanceláriou. Odvolací súd v žiadnom prípade nepopiera možnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť advokátom, resp. advokátskou kanceláriou, avšak takýto procesný vzťah medzi týmito dvoma subjektmi musí hodnotiť najmä z pohľadu účelnosti, pretože ak by musel právny zástupca zastupovať zduženia na ochranu spotrebiteľa v každom prípade, v podstate by nebol dôvod na pribratie združenia do konania v pozícii vedľajšieho účastníka na stranu odporcu. Zduženie na ochranu spotrebiteľa je profesionálnym zdužením, ktorého zmyslom je podľa zákona č. 250/2007 Z. z. a zákona č. 384/2008 Z. z. hájenie záujmov spotrebiteľa. Odvolací súd ďalej zastáva ten názor, že náhrada trov právneho zastúpenia za určitý advokátom vyúčtovaný úkon právnej služby nie je možné pre neúčelnosť priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje, a to tak uvedením nových a procesne významných skutočností, pričom zároveň v sebe neodráža priamy postoj vedľajšieho účastníka k prejednávanej veci.

Obidva úkony právnej služby, za ktoré súd prvého stupňa priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia v sume 82,48 eura hodnotí odvolací súd ako abstraktné, koncipované príliš všeobecne, bez znalostí špecifik prejednávanej veci.

Rozhodovanie o náhrade trov konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku. Je výlučne vecou súdu, aby posudzoval úspech procesných strán v súdnom konaní ako aj účelnosť vynaložených trov. Pre všetky prípady rozhodovania o náhrade trov konania v občianskoprávnom konaní platí všeobecný princíp, že možno priznať náhradu iba tých trov, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Aj keď za takéto náklady je vždy treba považovať odmenu za profesionálne zastupovanie účastníka advokátom. Odvolací súd vychádza z rozhodovacej praxe súdov, že rozhodovanie o náhrade trov súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku. Podľa článku 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Právo na poskytnutie právnej pomoci a náhrada trov konania, vrátane tých, ktoré sú spojené so zastupovaním advokátom, sú dve rôzne veci, ktoré síce spolu súvisia, ale možno ich oddeliť.

Hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania, je však zásada úspechu vo veci. Ústavný súd už k tejto otázke judikoval, že pomeriavať úspech a neúspech vo veci nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale je treba ho posudzovať v širších súvislostiach. V rozhodnutí IV.ÚS 1/04 zo dňa 13. 01. 2005 Ústavný súd zdôraznil, že ani rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia vo veci. Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (ÚS ČR I.ÚS 257/05).

Súdy sú pri rozhodovaní o náhrade trov konania povinné prihliadať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právam. Pri skúmaní účelnosti vynaložených trov konania na zastupovanie účastníka či vedľajšieho účastníka advokátom je súd povinný skúmať, či ide o účelne či dôvodne vynaložené trovy. Vždy je pritom treba prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu. V prípade, že vedľajším účastníkom na strane odporcu, ktorý je spotrebiteľom ako fyzická osoba, v konaní, v ktorom je predmetom sporu problematika ochrany práv spotrebiteľa, je Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, ktoré je právnickou osobou a jeho hlavnou náplňou činnosti je hájiť záujmy a ochrana spotrebiteľov, vyvstáva otázka, či takýto vedľajší účastník, ak sa nechá zastupovať v súdnom konaní advokátom, v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, ide o účelne vynaložené náklady spojené s jeho právnym zastupovaním. Právna problematika tohto sporu teda úzko súvisí s hlavným predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka. Ak sa takýto vedľajší účastník, ktorý je zo zákona oprávnený vstupovať ako vedľajší účastník do súdneho konania na strane účastníka, ktorý je spotrebiteľom, nechá zastupovať v spore advokátom, na čo má plné právo, neznamená to však, že v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník v spore vystupuje, má vedľajší účastník automaticky právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na právnu argumentáciu v náleze Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 25. júla 2012 sp. zn. I.ÚS 988/12, s ktorou sa stotožňuje, v ktorom ústavný súd uviedol: „Pravidlo, podľa ktorého možno úspešnej procesnej strane priznať náhradu iba účelne vynaložených trov, sa vzťahuje na akékoľvek trovy konania, teda aj na trovy spojené so zastupovaním advokátom (na odmenu za zastupovanie, paušálnu náhradu hotových výdavkov a náhradu za daň z pridanej hodnoty). Za účelne vynaložené trovy v zmysle § 142 ods. 1 OSP možno považovať iba také trovy, ktoré musela procesná strana nevyhnutne vynaložiť, aby mohla riadne hájiť svoje porušené alebo ohrozené subjektívne právo pred súdom. Trovy spojené so zastupovaním advokátom spravidla budú tomuto vymedzeniu zodpovedať. Tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýhradnú povahu; môžu sa vyskytnúť aj situácie, za ktorých trovy spojené so zastupovaním advokátom nebude možné považovať za nevyhnutné na riadne uplatňovanie alebo bránenie práva pred súdom. O takýto prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom“.

Z koncepcie zákonne vymedzených cieľov združení podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že okrem iných čiastkových cieľov upravených v cit. zákone, združenie môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa. Uvedeným zákonodarca rozšíril subjekty, ktoré v špecifických právnych vzťahoch (spotrebiteľské vzťahy) môžu zastupovať spotrebiteľa pri hájení jeho záujmov. Inými slovami, zákon bez inak želateľnej, ale nie nevyhnutnej

konkretizácie fungovania a náležitého odborného zloženia združenia (personálny substrát združenia) považuje združenie za odborníka v spotrebiteľských právnych vzťahoch a na tento účel mu za splnenia stanovených podmienok poskytuje prostredníctvom ministerstva príslušnú podporu (§ 25 ods. 6 cit. zák.). Teda bez ohľadu na skutočnosť, či personálny substrát združenia, hájaceho záujmy spotrebiteľa má, alebo nemá odborne zdatných zástupcov (v širšom zmysle slova), alebo či sa združenie dá v konaní zastúpiť zástupcom (napr. advokátom), považuje ho za subjekt, ktorý je odborníkom vo veci.

Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, Košice, Park Angelinum 2, vystupovalo v konaní bezpochyby ako vedľajší účastník a ako taký sa nechal právne zastúpiť advokátom tak, že ho písomne splnomocnil na zastupovanie v konaní. Vo svojej podstate združenie - odborník, ako subjekt práva, ktorého predmetom konania je ochrana práv spotrebiteľa sa dal zastúpiť právnym zástupcom - advokátom. Odvolací súd konštatuje, že napriek tomu, že v konaní sa vedľajší účastník mohol dať zastúpiť ďalším práva znalým odborníkom, dôsledky uvedeného, v rovine náhrady trov konania v súdnom konaní, nerezzultujú v účelnosť takýchto trov konania (konkrétne trov právneho zastupovania), ktoré v konaní vedľajšiemu účastníkovi mohli vzniknúť. Uvedený záver odvolací súd opiera o vyššie uvedené a zdôrazňuje, že vedľajší účastník (združenie) je zo svojej podstaty subjektom práva a účastníkom konania, ktorý je odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné charakterizovať ako účelné. Ak sú svojím charakterom vznikajúce trovy konania neúčelné, nemožno takúto neúčelnosť pripisovať na škodu, aj keď neúspešného účastníka konania, v tomto prípade navrhovateľa. Absurdnosťou, celú vec dokresľujúcou môže byť fakt, že v konaní sa ako vedľajší intervienti zúčastnia hneď dva alebo viac ochranných spotrebiteľských združení, čo by pri argumentácii ad absurdum a prístupom prvostupňového súdu spôsobilo, že zo zastupovania by vznikla "živnosť" združení s napojením na advokátske subjekty. Paušálny vstup Združenia na ochranu spotrebiteľa OBRANA, do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ Združenia na ochranu spotrebiteľa OBRANA. Všeobecný vstup týchto združení do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Plná moc pre právneho zástupcu je paušálna bez bližšej špecifikácie ku konkrétnemu prípadu.

Odvolací súd napadnuté uznesenie v časti výroku o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA vo výške 82,48 eura zmenil, pretože ich nepovažoval za účelné a hospodárne. Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zaoberal účelnosťou a hospodárnosťou vynaložených trov a zvažil aj aplikáciu ust. § 150 OSP. Je potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach spotrebiteľských veciach, keďže má vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. V tomto smere zastal názor, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka jednoznačne nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, a poukazuje na aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 150 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1, 2 OSP a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože išlo o drobný spor, v ktorom bol navrhovateľ procesne neúspešný, keďže zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu na začatie konania. Z týchto dôvodov hodných osobitného zreteľa by nebolo spravodlivé priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, predmetom ktorého bol len výrok napadnutého rozhodnutia o trovách konania. Navyše si navrhovateľ žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.